

Vești **MISIONARE** *pentru copii*

Diviziunea Asia de Sud – Pacific

ianuarie – februarie – martie
2022

Vești MISIONARE *pentru copii*

IANUARIE - FEBRUARIE - MARTIE • 2022 • DIVIZIUNEA ASIA DE SUD – PACIFIC

Cuprins

LAOS

- 4 Fără păr și speriată | 1 ianuarie
- 6 Cărți distribuite la spital | 8 ianuarie
- 8 Foc! Ajutor! | 15 ianuarie
- 10 Rugăciune pentru părinți | 22 ianuarie

THAILANDA

- 12 Tatăl orfanilor | 29 ianuarie
- 14 Crezând în Dumnezeu | 5 februarie
- 16 Închinare doar lui Dumnezeu | 12 februarie

INDONEZIA

- 18 Adevăratul Isus | 19 februarie
- 20 Aventura din Sabat a Anitei | 26 februarie

SINGAPORE

- 22 Străina cea amabilă | 5 martie

ȚARĂ AL CĂREI NUME NU ESTE PRECIZAT*

- 24 Băiatul misionar | 12 martie

TIMORUL DE EST

- 26 Școala care schimbă vieți | 19 martie
- 28 Sabatul al Treisprezecelea: Miracolul băiatului orfan | 26 martie
- 30 Proiecte viitoare pentru Sabatul al Treisprezecelea
- 35 Resurse pentru instructor
- 36 Hartă

*Pe copertă:
KK avea 8 ani când
a aflat că mama ei
este bolnavă. Tot
8 ani avea și când
a aflat că Isus este
Prietenul ei și că
se poate ruga Lui.
Povestirea se află la
pagina 14.*

Darurile voastre la lucru

* „Țară al cărei nume nu este precizat” este o țară al cărei nume nu a fost divulgat de Misiunea Adventistă pentru a nu-i expune la probleme pe creștinii implicați în povestire.

Mulțumim pentru colecta din Sabatul al Treisprezecelea de acum trei ani care a contribuit la transformarea Școlii Misiunii Adventiste Internaționale din Korat în liceu și la construirea unui complex de săli de clasă și alte clădiri în noua locație din Korat, Thailanda.

Vești misionare pentru copii
ianuarie – februarie – martie 2022

Traducere: **Liviu Anastase**
Redactare: **Geanina Constantin**
Tehnoredactare: **Irina Toncu**

ISSN 1841 – 6497

Dragă instructor al Școlii de Sabat,

În acest trimestru vom vorbi despre Diviziunea Asia de Sud – Pacific care supraveghează activitatea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din 14 țări: Bangladesh, Brunei Darussalam, Cambodgia, Myanmar, Filipine, Singapore, Sri Lanka, Thailanda, Timorul de Est, Vietnam și Pakistan.

În această regiune trăiesc 1,1 miliarde de oameni, din care 1,7 milioane sunt adventiști. Raportul este de un adventist la fiecare 636 de locuitori.

Cele patru proiecte din Sabatul al Treisprezecelea din acest trimestru cuprind patru țări: Pakistan, Laos, Vietnam și Timorul de Est.

Dacă doriți să faceți mai atractive orele de Școală de Sabat din acest trimestru, vă punem la dispoziție fotografii și alte materiale care pot fi folosite la fiecare povestire misionară. Mai multe informații sunt disponibile în rubrica informativă a fiecărei povestiri. Pentru a viziona fotografii turistice din țările prezentate, puteți

contacta arhivele gratuite de pe paginile pixabay.com sau unsplash.com.

În plus, puteți descărca un PDF cu date și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific de pe bit.ly/ssd-2022. Ne puteți urmări pe facebook.com/missionquarterlies.

Puteți descărca atât versiunea PDF a revistei *Children's Mission* de pe pagina bit.ly/childrenmission, cât și revista de tineret și cea pentru adulți de pe bit.ly/adultmission.

Clipurile video sunt disponibile la bit.ly/missionspotlight. Arhiva cu imagini care se pot tipări pentru a fi colorate de copii se poate descărca de pe bit.ly/bank-coloring-page.

Dacă vă pot fi de ajutor, contactați-mă la mcchesneya@gc.adventist.org.

Vă mulțumim pentru că îi încurajați și pe alții la misiune!

Adrew McChesney,
editor

OPORTUNITĂȚI

Darurile din Sabatul al Treisprezecelea din acest trimestru vor ajuta Diviziunea Asia de Sud – Pacific să înființeze:

- Centru de sănătate în Pakistanul de Nord.
- Școală elementară în Luang Namtha, Laos.
- Centru de învățământ pentru copii în Long Thanh, Vietnam.
- Cămin studentesc la Școala Adventistă Internațională Timor-Leste în Dili, Timorul de Est.

LAOS | 1 ianuarie

Thip

FĂRĂ PĂR ȘI SPERIATĂ

Thip era o fată frumoasă, cu părul lung și negru, din Laos. Ea nu îl cunoștea pe Isus și nici nu-i păsa de El.

La școală s-a împrietenit cu o fată care vorbea adesea despre Isus. Fata era adventistă de ziua a șaptea.

„Isus a creat toate lucrurile, inclusiv pe tine”, îi mărturisea fata. „El locuiește în ceruri.”

Thip nu înțelegea cu adevărat ce spunea prietena ei. Ea se închina la o statuie din templu și nu era interesată să audă despre Isus.

După o vreme, Thip s-a îmbolnăvit. Era o boală ciudată. Totul era normal în timpul zilei, dar când apunea soarele și se întuneca cerul, ea începea să-și facă rău singură. Se lovea cu mâinile toată noaptea și nu se oprea până dimineața, când răsărea soarele. Apoi se comporta iarăși normal.

Tatăl și mama ei erau îngrijorați. Thip nu dormea noaptea și avea tăieturi și vânătăi pe tot corpul. Au dus-o la un vrac, însă acesta nu a putut să facă nimic. Au dus-o la o prezicătoare a viitorului, dar nici ea nu a putut să o ajute. Thip a mers la mulți doctori și clarvăzători, dar nimeni nu a putut să o vindece. Părinții ei au cheltuit mulți bani, au vândut o mașină și alte lucruri de valoare, dar starea lui Thip se

în răutătea. Când soarele cobora și cerul se întuneca, ea începea să se lovească și continua așa toată noaptea. Dimineața, când răsărea soarele, totul revenea la normal.

Părinții au decis că singura lor speranță era statueta din templu. Au tuns tot părul lui Thip și l-au lăsat la templu. Acum, Thip era cheală și speriată. Se chinuia să memoreze învățăturile legate de acea statuie, sperând că aceasta o va salva, dar nu vedea nicio schimbare.

Într-o zi, Thip și-a amintit de prietena care îi spusese despre Isus. I-a trimis prietenei sale un mesaj, povestindu-i despre situația tristă în care se afla. Prietena i-a scris o rugăciune și i-a trimis-o ca răspuns. Thip nu se rugase niciodată la Isus. După ce a citit mesajul cu rugăciunea, și-a adunat tot curajul de care era în stare și s-a rugat pentru prima oară în viața ei. Era seară. Soarele cobora, iar cerul se întuneca.

„Ajută-mă Isuse”, a spus Thip. „Te rog, vino în viața mea și salvează-mă!”

În acea noapte, când soarele a coborât și cerul s-a întunecat, Thip nu s-a mai lovit. A dormit pentru prima dată după luni de zile. Când soarele a răsărit dimineața, s-a trezit și se simțea un om nou. De atunci înainte, ea nu a mai avut niciodată probleme cu spiritele rele.

Tatăl și mama erau uimiți de vindecarea lui Thip, așa că au întrebat-o ce s-a întâmplat. Ea le-a povestit despre Isus. Părinții l-au chemat pe pastorul adventist și i-au cerut să o învețe pe Thip mai multe despre Isus. Thip era fericită. Acum, ea dorea să cunoască mai multe despre Isus.

Nu cu mult timp în urmă, Thip și-a dăruit inima lui Isus și a fost botezată. Ea știe că Isus a făcut-o frumoasă atât la interior, cât și la exterior. Isus i-a dat o inimă nouă, iar ea dorește să trăiască pentru totdeauna în prezența Lui.

O parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea din acest trimestru va ajuta la deschiderea unei școli în Laos, unde mai mulți copii pot afla despre Isus, Cel care a creat toate lucrurile, inclusiv pe ei. Vă mulțumim pentru că dăruți cu generozitate la colecta din Sabatul al Treisprezecelea!

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Găsiți Laos pe hartă.
- În imagine, Thip (un pseudonim) ține în mână o Biblie.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

Prima stație misionară adventistă de ziua a șaptea a fost deschisă de Richard C. Hall și familia sa, în 1957, la Nam Tha, într-una dintre provinciile nord-vestice. Din păcate, în anul 1962, tot personalul misiunii a fost evacuat din Laos din cauza războiului. La scurt timp după ce misionarii au plecat, forțele militare au preluat capitala districtuală Nam Tha, iar clădirile misiunii au fost distruse. În anul 1975, întrucât comuniștii au avansat în Asia de Sud-Est, au fost întrerupte toate legăturile cu Biserica Adventistă până în 1984, când granița cu Thailanda a fost redeschisă. Pe atunci, mai erau două biserici care își continuau activitatea.

LAOS | 8 ianuarie

Somphone

CĂRȚI DISTRIBUITE LA SPITAL

Cartea *Calea către Hristos* a ajuns la spital. Nu, cartea nu era bolnavă. Motivul pentru care cartea *Calea către Hristos* a ajuns la spital era acela de a salva oameni.

Toți oamenii care merg la spital se duc acolo pentru că sunt bolnavi și doresc să fie vindecați. Oamenii din spital au dureri de cap și de stomac. Au mâini și picioare rupte. Au probleme la inimă, la plămâni, la ficat și la rinichi. Ei sunt îngrijorați, au dureri și doresc să se simtă mai bine.

Calea către Hristos nu poate vindeca o durere de cap, o mână fracturată sau un ficat bolnav. Nu poate fi înghițită ca o pastilă și nu poate fi folosită ca un bandaj în jurul mâinii. Însă este totuși un medicament bun. Ea poate aduce speranță. Ea explică cum să devii prieten cu Isus și te învață mai multe despre El.

Noah a dus cartea *Calea către Hristos* la un spital din Laos. Nimeni din spital nu auzise vreodată despre Dumnezeu, dar oamenii de acolo l-au primit cu bucurie pe Noah. Ei erau fericiți că cineva era dispus să vorbească cu ei. Erau fericiți că cineva dorea să se roage împreună cu ei. Erau fericiți să primească în dar o carte.

Nimeni nu era mai fericit decât Somphone, un băiețel de 8 ani. Somphone era în agonie

atunci când Noah a pășit în salonul spitalului. Mâna stângă și o parte din pieptul lui erau acoperite cu arsuri. Suspina ușor din cauza durerii, în timp ce mama și tatăl lui stăteau îngrijorați lângă patul lui.

Privind cu compasiune la bietul copil, Noah l-a întrebat:

– Pot să mă rog pentru tine? Mi-aș dori să îi cer Dumnezeului minunat și iubitor din ceruri să-ți ia durerea și să te vindece.

Somphone nu auzise niciodată despre Dumnezeu. Nimeni nu se mai rugase pentru el vreodată. Însă îi plăcea cum suna ideea că Dumnezeu minunat și iubitor din ceruri putea să-i ia durerea și să-l vindece.

– Da, vă rog, rugați-vă lui Dumnezeu! a spus el.

Noah s-a rugat pentru băiat. I-a cerut lui Dumnezeu să-i ia durerea și să-i vindece arsurile. S-a rugat și pentru părinții lui Somphone. S-a rugat ca Somphone să se poată reîntoarce curând acasă.

În ziua următoare, Noah s-a întors la spital, iar Somphone l-a salutat cu un zâmbet radios.

– Mi-a alungat durerea, a spus el cu mândrie, astfel ca toți cei din salon să poată auzi, iar arsurile mele s-au uscat peste noapte.

Mama și tatăl au zâmbit. Fiul lor nu mai avea dureri, iar arsurile se vindecau văzând cu ochii. A fost un adevărat miracol! Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Noah.

Noah le-a dat părinților băiatului cartea *Calea către Hristos*.

– Puteți afla din această carte cum să deveniți prieteni cu Dumnezeul care aude și răspunde la rugăciuni, le-a spus el.

Apoi s-a rugat din nou pentru Somphone. „Îți mulțumesc, Dumnezeule minunat și iubitor din ceruri, pentru că ai îndepărtat durerea lui Somphone și l-ai vindecat! Amin!”

Când a terminat rugăciunea, toți pacienții din salon doreau ca el să se roage pentru ei. Ei văzuseră ce dureri avusese Somphone și cum i le îndepărtase Dumnezeu.

Noah s-a rugat cu fiecare persoană din salon. Fiecare a primit cu interes câte o carte *Calea către Hristos* pentru a o citi. Ei doreau să devină prieteni cu Dumnezeul minunat și iubitor din ceruri care îl ajutase pe Somphone. Ei doreau să fie salvați de Dumnezeu.

O parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea din acest trimestru va ajuta la deschiderea unei școli în Laos, pentru a face posibil ca acei copii să învețe despre Dumnezeul minunat și iubitor din ceruri. Vă mulțumim pentru darul generos din Sabatul al Treisprezecelea!

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Înainte de începerea povestirii, arătați-le copiilor cartea *Calea către Hristos*.
- Căutați Laos pe hartă.
- Pronunțați corect Somphone: *Som-foni*. Somphone este un pseudonim.
- Aflați că, în urmă cu câțiva ani, nu exista o Biblie integrală în limba lao și cu atât mai puțin literatură creștină, precum *Calea către Hristos*. Acum sunt disponibile în limba lao atât Biblia, cât și alte cărți scrise de Ellen White, cărți care pot fi distribuite în toată țara.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

LAOS | 15 ianuarie

Amy

FOC! AJUTOR!

Poc! Un zgomot ciudat a trezit-o pe mica Amy în miezul nopții. Ridicându-și capul, a simțit în aer un miros înecăcios.

În celălalt dormitor al casei, zgomotul i-a trezit pe tata și pe mama, așa că au simțit și ei mirosul înecăcios. Și fratele mai mare al lui Amy s-a trezit și adulmea aerul.

Dar nimeni nu îndrăznea să iasă din camera sa ca să vadă ce se întâmplă. Hoții intrau adesea în casele oamenilor, iar ei nu doreau să fie atacați.

În cele din urmă, Amy a fost învinsă de curiozitate, așa că a decis să arunce o privire. Furișându-se pe ușă, a văzut că televizorul era cuprins de o pălălaie de foc. Televizorul se afla în interiorul unui cadru de lemn, în sufragerie. Pe acel cadru se afla o vază mare pentru flori.

Acum, totul părea înconjurat de un foc mare și dogoritor. Limbi de foc portocalii se înălțau către tavan. Focul s-a răspândit rapid către bucătărie și garaj.

„Foc!” a țipat Amy. „Ajutor! Ajutor!”

Dar focul era atât de puternic, încât nimeni nu cuteza să iasă din propria cameră. Tatăl, mama și fratele au fugit repede la fereastra din

spatele casei și au sărit afară, dar Amy nu a fugit. Ea s-a așezat în genunchi.

„Doamne, Te rog, salvează-ne!” s-a rugat ea.

În acel moment, vaza cea mare cu flori a căzut peste cadrul de lemn. Flăcările și-au oprit alergarea către tavan, către bucătărie și către garaj. Focul s-a stins imediat.

Câțiva vecini au văzut focul și încercau să dea o mână de ajutor. Ei au alergat în fața casei, băteau și loveau ferestrele închise de lemn, încercând să le spargă pentru a intra. Oricât de tare loveau, ferestrele de lemn nu puteau fi doborâte. Apoi, ei au văzut că focul a dispărut. Faptul că ferestrele nu au fost sparte a fost un lucru bun, pentru că ar fi costat mult să fie înlocuite.

De ce s-a stins focul? De ce nu s-a spart fereastra mașinii? Acestea nu erau singurele lucruri stranii care s-au întâmplat. Mama și copiii erau creștini și Îl iubeau pe Dumnezeu cerului, dar tatăl nu Îl cunoștea pe Dumnezeu. El le permitea mamei și copiilor să meargă la biserică în Sabat, dar el nu era interesat să meargă îm-

preună cu ei. La fel ca mulți alți oameni din Laos, el avea statui de lemn, iar stră-străbunicul său și stră-străbunica sa, care erau morți, erau reprezentați la colțurile casei, iar el li se închina. În mod straniu, focul nu a distrus nimic din casă, cu excepția statuiilor de lemn ale stră-străbunicului și ale stră-străbunicii lui. Aceste statui au fost arse până au devenit scrum.

Familia lui Amy a zugrăvit suferința după acel incendiu și i-a dedicat casa lui Dumnezeu. Ei au realizat, ca niciodată înainte, că atât casa, cât și tot ceea ce dețin îi aparține, de fapt, lui Dumnezeu. Tatăl li s-a alăturat cu bucurie mamei și copiilor în rugăciunea de dedicare a casei. El a văzut că Dumnezeu, care a răspuns rugăciunii lui Amy, era mult mai puternic decât statuile lui din lemn.

Idei de prezentare

- Căutați Laos pe hartă.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

Vă mulțumim mult pentru colecta Școlii de Sabat care va ajuta la răspândirea Evangheliei în Laos! O parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea din acest trimestru va ajuta la deschiderea unei școli elementare în Laos.

de Andrew McChesney

NATURA UIMITOARE

Câmpia Vaselor aparține Patrimoniului Mondial UNESCO și cuprinde 2 100 de vase de piatră folosite pentru funeralii în Epoca de Fier, în perioada 500 î.H – 500 d.H.

LAOS | 22 ianuarie

Singkham

RUGĂCIUNE PENTRU PĂRINȚI

Îți poți imagina cum ar fi să ai un tată și o mamă care nu au aflat despre Isus? Ce ai face?

Tatăl și mama lui Singkham nu știau nimic despre Isus. La fel ca mulți alți oameni din Laos, ei nu erau creștini și nu au mers niciodată la biserică. Totuși Singkham Îl iubea pe Isus și dorea ca și părinții lui să-L cunoască. Se întreba cum să procedeze.

A început să se roage. El a cerut și membrilor bisericii să se roage. Toți se rugau pentru părinții lui.

„Te rog, Doamne, fă Tu ca tata și mama să te cunoască!” s-a rugat Singkham timp de un an întreg.

Apoi, tatăl s-a îmbolnăvit grav și avea o durere abdominală cumplită. La spital, doctorul i-a spus tatălui că are o piatră la rinichi. Avea dureri mari.

Doctorul i-a spus tatălui că are nevoie de operație. Însă tatăl nu dorea să fie operat. Era speriat. Dacă intervenția chirurgicală nu avea succes?

Dar Singkham nu se îngrijora. El Îl cunoștea pe Isus și știa că Isus va interveni. Singkham i-a spus tatălui despre Isus și s-a rugat pentru el. Tatăl a înțeles că Isus era singura lui speranță, așa că el și mama au început să citească Biblia.

Operația s-a încheiat cu succes. Pietricica de la rinichi a fost înlăturată, iar durerea a dispărut.

Tatăl era atât de fericit că Isus i-a salvat viața! Și mama era la fel de fericită! Ei au decis să citească Biblia în fiecare zi. Doreau să afle mai multe despre Isus.

Singkham era cel mai fericit! Isus i-a răspuns la rugăciune, iar părinții lui au început să-L cunoască pe Isus.

Dar când părinții au ajuns să-L cunoască mai bine pe Isus, tatăl s-a îmbolnăvit din nou. Îl dureau din nou abdomenul. Doctorul a căutat să vadă dacă nu are o altă piatră la rinichi, dar nu a găsit niciuna. Timp de o lună și jumătate, doctorul nu a putut găsi cauza durerii.

Singkham nu știa ce să facă. Nu putea înțelege de ce tatăl lui era din nou bolnav. S-a rugat ca Isus să-i vindece tatăl.

În cele din urmă, doctorul a spus că vrea să-l opereze.

„Nu putem descoperi cauza bolii dumneavoastră”, i-a spus el tatălui. „Prin urmare, vrem să deschidem abdomenul ca să vedem ce anume vă provoacă durerea.”

Doctorul a ieșit din sala de operații după 30 de minute.

„Îmi pare rău”, a spus el. „Nu putem să-l ajutăm pe tatăl tău”.

Apoi a spus că tatăl era foarte bolnav și că nu se mai putea face nimic. Nici nu mai dorea să-i coasă deschizătura făcută pentru operație.

Singkham a continuat să se roage.

După două săptămâni, suferința tatălui a dispărut brusc. Nu-l mai durea burta. Mirat, doctorul l-a trimis acasă. A trecut o lună. A trecut un an. Tatăl devenea mai puternic și mai sănătos. Rana se vindecase.

Doctorul i-a cerut tatălui să se întoarcă la spital pentru o consultație. Nu-i venea să-și creadă ochilor când l-a văzut pe tata intrând pe ușă. Era perfect sănătos!

„Cum e posibil așa ceva?” a întrebat doctorul.

Însă tatăl știa cum fusese posibil. La fel și mama, și Singkham. Dumnezeu făcuse o minune!

După minunea vindecării, tatăl și mama s-au botezat. Ceilalți membri ai familiei lui Singkham au aflat ce i se întâmplase tatălui său și au hotărât să-și dăruiască și ei inima lui Isus.

Singkham Îl iubește pe Isus din toată inima. El s-a rugat ca părinții lui să-L cunoască pe Isus, și acum întreaga familie Îl cunoaște. Isus chiar răspunde la rugăciuni.

Idei de prezentare

- Căutați Laos pe hartă.
- Pronunțați corect Singkham: *Singcam*.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

O parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea din acest trimestru va ajuta la deschiderea unei școli gimnaziale în Laos, pentru a-i învăța pe copii, dar și pe părinți, despre Dumnezeul minunat și iubitor din ceruri. Vă mulțumim pentru darul generos din Sabatul al Treisprezecelea!

de Andrew McChesney

THAILANDA | 29 ianuarie

Pradeepa Lakmali Fernando

TATĂL ORFANILOR

O fetiță credea în Dumnezeu, însă avea o mare întrebare: „Chiar poate Dumnezeu să facă minuni?” Probabil că fetița, Pradeepa, avea un motiv bun să-și pună întrebarea asta. Nu avusese ocazia să vadă nicio minune în scurta ei viață, în Sri Lanka.

Pradeepa se născuse într-un cămin creștin, însă tatăl ei murise când ea avea 9 ani. Fără tată, mama era nevoită să muncească din greu pentru a o crește. Pradeepa a văzut cât de dificilă era viața pentru mama ei și se întreba: „Chiar poate Dumnezeu să facă minuni?”

Într-o zi, mama i-a spus fetei că vor merge la o biserică nouă. În loc să meargă la biserică la care mergeau duminică, au mers la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Fuseseră invitate acolo de o prietenă a mamei.

Fetiței îi plăcea noua biserică. Era bucurată să afle despre Dumnezeu la Școala de Sabat. Îi plăceau și povestirile biblice. Ea a aflat despre Isus, Cel care transformase cele cinci pâini și cei doi pești într-o cantitate uriașă de mâncare pentru a hrăni mai mult de 5 000 de oameni. Ea a auzit despre Isus, Cel care înviase o fetiță de 12 ani. Cu toate acestea, se întreba: „Oare chiar poate Dumnezeu să facă minuni?” Deși nu era

convinsă că Dumnezeu putea face minuni, ea știa deja că Îl iubește. Și-a dăruit inima lui Isus și a fost botezată. A fost botezată și mama ei.

Când Pradeepa a mai crescut, ea a decis să devină profesoară, dar se confrunta cu o mare problemă. Nu avea bani pentru colegiu. Deși mama ei muncea din greu, nu putea să o ajute. Pradeepa își dorea să poată avea și ea un tată. Ea s-a rugat: „Dumnezeule bun, dacă Tu îmi ești cu adevărat Tată și dacă Tu vrei să merg la colegiu, Te rog, trimite pe cineva să mă ajute!”

Însă nu s-a întâmplat nimic. Nu s-a întâmplat nimic nici a doua zi, chiar dacă Pradeepa s-a rugat din nou. Nu s-a întâmplat nimic un an întreg, însă Pradeepa a continuat să se roage. În timp, rugăciunea ei s-a schimbat. A încetat să se mai întrebe dacă Dumnezeu chiar îi este Tată. A înțeles că Dumnezeu este Tatăl ei, iar ea este copilul Lui. „Tată din ceruri”, se ruga ea acum, „Tu ești Tatăl meu. Dacă vrei să merg la colegiu, trimite pe cineva să mă ajute!”

La un moment dat, cineva a sunat la telefon.

– Alo, a spus o voce necunoscută. Vrei să mergi la colegiu?

Pradeepa nu îl cunoștea pe cel care sunase, însă știa că dorea să meargă la colegiu.

– Da, a răspuns ea încet. Dar eu și mama nu avem bani suficienți. Numai Dumnezeu, care este în ceruri, ne poate ajuta.

– Pregătește-te să mergi la colegiu! a răspuns vocea de la telefon. Eu te voi ajuta.

Pradeepa a știut imediat că Dumnezeu chiar face minuni! Lacrimile îi curgeau pe obraji, în timp ce Îi mulțumea lui Dumnezeu. „Nu am un tată pe pământ, dar am cel mai minunat Tată în ceruri”, a zis ea.

Astăzi, Pradeepa este profesoară la școala misionară din Thailanda. Aici sunt mulți copii care nu provin din familii creștine. Mulți se întreabă dacă Dumnezeu poate cu adevărat să facă minuni. Pradeepa este fericită să le facă cunoștință copiilor cu Tatăl ceresc. „El te iubește”, spune ea. „Și da, El poate face minuni!”

Cu trei ani în urmă, colecta din Sabatul al Treisprezecelea a ajutat ca școala la care predă Pradeepa, Școala Misiunii Adventiste Internaționale din Korat, Thailanda, să se transforme într-un campus nou, astfel ca tot mai mulți copii să poată afla despre Dumnezeul care face minuni.

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Căutați Thailanda pe hartă.
- Pronunțați corect Pradeepa: *Pradipa*.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.
- Textul biblic favorit al lui Pradeepa este: „Cântați lui Dumnezeu, lăudați Numele Lui! Faceți drum Celui ce înaintează prin câmpii! Domnul este Numele Lui: bucurați-vă înaintea Lui! El este Tatăl orfanilor, Apărătorul văduvelor, El, Dumnezeu, care locuiește în Locașul Lui cel Sfânt” (Psalmii 68:4,5). Întrebați-i pe copii de ce cred că textul acesta este favoritul ei!

THAILANDA | 5 februarie

KK

CREZÂND ÎN DUMNEZEU

Când KK avea 8 ani, a aflat că mama ei avea cancer.

Fetița nu știa ce să facă. Mama ei suferea, iar ea dorea să fie de ajutor. A vorbit cu profesoara Lynn de la școala adventistă unde studia, în Thailanda. Profesoara Lynn a îmbrățișat-o cu putere și simpatie.

„Roagă-te și crede în Dumnezeu!” a spus ea încet.

KK provenea dintr-o familie care nu era creștină. Ea nu se mai rugase niciodată.

Profesoara Lynn a învățat-o pe KK să se roage.

– Vorbește cu Dumnezeu la fel cum vorbești cu tatăl și mama ta sau cu un prieten, i-a spus ea.

I-a sugerat lui KK să repete următoarea rugăciune după ea:

– Tată ceresc, a spus profesoara.

– Tată ceresc, a repetat KK.

– Îți mulțumesc că mi-ai dat o mamă minunată și iubitoare.

– Îți mulțumesc că mi-ai dat o mamă minunată și iubitoare, a repetat KK.

– Acum, mama mea s-a îmbolnăvit. Te rog, ajut-o! a spus profesoara.

– Acum, mama mea s-a îmbolnăvit. Te rog, ajut-o! a repetat KK.

– Amin!

– Amin!

Profesoara Lynn i-a mai arătat lui KK cum să citească Biblia.

KK s-a rugat împreună cu profesoara în fiecare zi, timp de patru luni. Ori de câte ori se simțea tristă și dorea să se roage, ele îngenuncheau și se rugau. Uneori, întreaga clasă a lui KK se ruga pentru mama ei și pentru ea.

Mama a aflat că fata și cei de la școală se roagă pentru ea. Ea nu a spus nimic, însă KK putea vedea că este fericită pentru că toată școala o iubește.

Copiii au făcut mai mult de-atât. Au făcut felicitări din hârtie colorată și i le-au dat lui KK și mamei ei. Pe felicitarea favorită a lui KK scria: „Fii veselă! Curaj!”

Mama devenea tot mai slăbită, însă KK refuza să se îndoiască de Dumnezeu. Ea știa că Dumnezeu avea un plan special atât pentru ea, cât și pentru mama ei.

„Dacă este planul Domnului ca mama să plece, iar eu să trăiesc fără ea, trebuie să am încredere în El”, le-a spus ea colegilor de la școală.

În cele din urmă, mama ei a murit. KK a plâns. Ea nu înțelegea de ce Dumnezeu a per-

mis ca mama ei să moară, dar s-a încrezut în Dumnezeu.

Astăzi, KK se roagă când se trezește și înainte de a se culca. Ea se roagă și în timp ce se află la școală. Se roagă „fără încetare”, așa cum ne învață Biblia în 1 Tesaloniceni 5:17.

„Dumnezeu știe cu adevărat ce este mai bine pentru mine, mai ales că El îmi cunoaște viitorul”, spune KK.

Vă mulțumim pentru darul din Sabatul al Treisprezecelea de acum trei ani care a ajutat școala frecventată de KK, Școala Misiunii Adventiste Internaționale din Korat, Thailanda, prin construirea unui nou campus, astfel ca aceasta să poată deveni liceu. Noile clădiri ale școlii au fost construite la timp, KK reușind să rămână în campus pentru studii ulterioare.

de Andrew McChesney

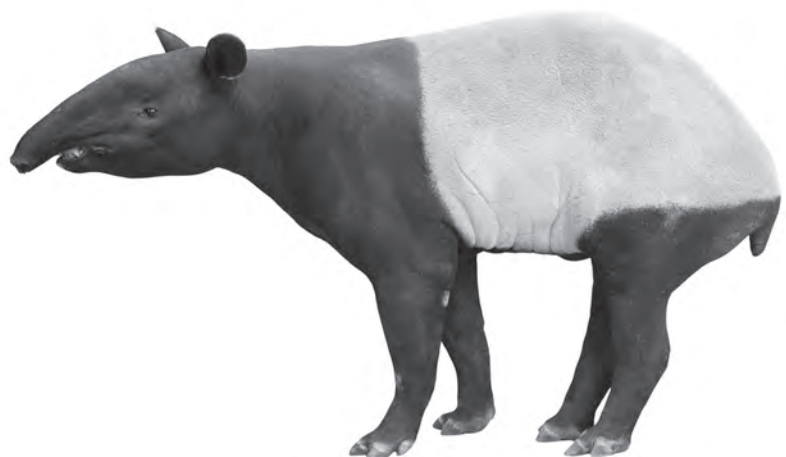
Ideii de prezentare

- Căutați Thailanda pe hartă.
- Descărcați fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

NATURA UIMITOARE

Pădurile adânci din Thailanda reprezintă casa tigrilor, a leoparzilor, a elefanților, a bivolilor sălbatici și a tapirului malaezian, a cărui blană este neagră pe jumătatea anterioară a corpului și albă pe cea posterioară. În Thailanda se găsesc și crocodili.

THAILANDA | 12 februarie

DJ

ÎNCHINARE DOAR LUI DUMNEZEU

DJ, o fetiță în vârstă de 6 anișori, a zărit o troiță pe când ieșea din holul școlii ei din Thailanda.

Știți ce este o troiță? Este un loc cu statuia Mariei, mama lui Isus.

DJ și-a amintit că învățătoarea le-a spus să se închine la statuia Mariei atunci când vor trece pe lângă ea. Așadar, DJ s-a plecat pe genunchi în fața statuetei, apoi și-a continuat drumul.

Nu știa, însă, că cineva o văzuse.

De sus, de la etajul al patrulea al școlii, tatăl ei a privit întâmplător în jos și și-a văzut fata închinându-se la acea reprezentare. Tatăl era adventist de ziua a șaptea, iar el nu se închina în acest fel. La început, el a crezut că DJ era unul dintre copiii de la școală, ai căror părinți se închinau la icoane. Dar, mai apoi, i-a văzut fața și a realizat că era chiar fiica lui.

Când au ajuns acasă, tatăl și mama și-au luat timp să discute cu DJ.

– Azi te-am văzut când te închini la statueta de la școală, i-a spus tatăl. De ce ai făcut lucrul acesta?

DJ și-a privit părinții cu ochii larg deschiși. Nu considera că făcuse ceva greșit.

– Învățătoarea ne-a zis că așa trebuie să facem, a răspuns ea.

Tatăl și mama s-au uitat unul la altul. Îi spusese fetiței că ei sunt adventiști de ziua a șaptea, însă nu i-au explicat niciodată că există și alte religii în lume și că unele dintre acestea implică închinarea în fața chipurilor cioplite.

Tatăl a deschis Biblia la Exodul 20 și i-a vorbit fetiței despre Cele Zece Porunci.

– DJ, ascultă ce spune prima poruncă: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine”. Asta înseamnă că Dumnezeu dorește ca noi să ne închinăm doar Lui. Nu ne plecăm niciodată înaintea altcuiva.

Apoi, tatăl a citit a doua poruncă: „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare...”

I-a explicat că statuia de la școală este un „chip cioplit”.

– Dumnezeu spune că nu trebuie să ne închinăm înaintea lor, a insistat el.

DJ a înțeles. Ea Îl iubea pe Dumnezeu. Prin urmare, a promis că nu se va închina la nimeni altcineva în afară de Dumnezeu.

Dar îi era dificil să meargă la o școală unde ceilalți copii se închinau înaintea icoanelor.

A fost dificil când învățătoarea le-a cerut copiilor să se închine. DJ dorea să fie ca ceilalți copii și nu dorea să fie neascultătoare față de învățătoare. Totodată, dorea să-I facă o bucurie lui Dumnezeu, așa că nu s-a mai închinat niciodată înaintea vreunei statui.

Între timp, părinții fetei se rugau cu ardoare. Ei vedeau ce probleme întâmpină DJ și doreau ca ea să poată studia la o școală adventistă.

După o vreme, Dumnezeu a răspuns acestor părinți. Mama, care este profesoară, a obținut un nou loc de muncă la Școala Misiunii Adventiste Internaționale, într-o altă zonă a Thailandei. Tatăl, care este și el profesor, a obținut un loc de muncă la aceeași școală.

Lui DJ îi plăcea noua școală. Mulți copii erau creștini, însă toți profesorii erau adventiști și Îl iubeau pe Dumnezeu cu toată inima lor. La școală, DJ a aflat mai multe despre Cele Zece Porunci, ba chiar le-a memorat pe toate.

Cu trei ani în urmă, colecta Sabatului al Treisprezecelea a ajutat ca școala unde învață Dorothy Jeanne, Școala Misiunii Adventiste Internaționale din Korat, Thailanda, să fie mutată într-un campus nou, astfel ca tot mai mulți copii să poată învăța despre singurul Dumne-

Idei de prezentare

- În fotografie se află DJ împreună cu frații ei mai mici. Mama ei este învățătoare la clasa a patra, la Școala Misiunii Adventiste Internaționale din Korat, Thailanda, în timp ce tatăl ei este profesor la liceu. Familia ei este din Filipine.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

zeu demn de închinare. Vă mulțumim pentru darul generos din Sabatul al Treisprezecelea din acest trimestru care va ajuta tot mai mulți copii să audă despre Dumnezeu.

de Andrew McChesney

INDONEZIA | 19 februarie

Arta Dasmasela

ADEVĂRATUL ISUS

Arta, un student misionar, se simțea puțin cam trist atunci când a ajuns în arhipelagul Raja Ampat din Indonezia. Urma să predea la școală timp de un an, într-un sat în care nu existau adventiști de ziua a șaptea. Era singur.

„De ce sunt singur?” s-a întrebat el în rugăciune.

Era Arta singur? Nu! Aproape imediat după rugăciune a realizat că Isus era cu el. Atunci, s-a mai rugat încă o dată, cerând ajutor pentru a le putea spune sătenilor că Isus va reveni curând.

Nu după mult timp, Arta a aflat că sătenii credeau că Isus venise deja. Un om care locuise pe acea insulă pretinsese că el era Isus. După ce a murit, sătenii au început să-l venereze.

Arta știa că acel om nu putea fi Isus. Biblia ne învață că Isus cel adevărat ne-a avertizat despre pericolul unor hristoși falși. Isus a spus: „Dacă vă va zice cineva atunci: «Iată, Hristosul este aici» sau: «Iată-L acolo», să nu-l credeți. Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele, dacă ar fi cu putință, și pe cei aleși. Păziți-vă, iată că vi le-am spus toate dinainte” (Marcu 13:21-23).

Duminică, doi dintre noii amici ai lui Arta l-au invitat la biserica lor. Atunci când pastorul

l-a invitat să se prezinte, Arta a spus: „Sunt noul profesor al școlii. Vă pot ajuta și dacă sunteți bolnavi.” Era adevărat. Pe lângă faptul că era profesor, Arta învățase să îi ajute pe oamenii bolnavi.

Dar pastorul nu era interesat. El dorea să-i spună lui Arta despre omul care pretinsese că era Isus. „Era un om deosebit”, a spus pastorul. Arta a înălțat o rugăciune. Nu știa ce să facă. Când pastorul a observat că Arta nu-l venera pe omul care pretinsese că era Isus, s-a înfuriat. Toți cei din biserică s-au înfuriat.

Arta a părăsit biserica cu tristețe. Nu știa cum să procedeze, cum să le spună sătenilor despre adevăratul Isus.

Afară, o femeie în vârstă a venit la el. „Ai spus că îi poți ajuta pe cei bolnavi”, a zis ea. „Poți să-mi ajuți soțul?”

Acasă la femeie, Arta a controlat tensiunea soțului. Era foarte mare. Arta l-a sfătuit să consume hrană sănătoasă care să-i readucă tensiunea la normal și s-a rugat împreună cu ei. Când a plecat, l-a auzit pe bătrân cum țipa la soția lui: „Ce poate să mă învețe acest copil cu privire la sănătate?”

Când a ajuns acasă, Arta a căzut în genunchi și s-a rugat: „Doamne, mă predau cu totul Ție”, a spus el. „Te rog, ajută-mă!”

Câteva zile mai târziu, femeia a apărut la ușa lui Arta. Soțul ei mâncase hrană sănătoasă, iar acum dorea să i se verifice din nou tensiunea arterială.

Arta era fericit. Cineva din sat dorea să-i vorbească. Cineva din sat avea nevoie de serviciile lui.

„Mulțumesc, Doamne!” a zis el în tăcere.

Sănătatea bătrânului se îmbunătățea cu fiecare zi care trecea. Omul începuse să-l placă pe Arta. Curând, el și soția lui îl iubeau pe Arta ca și când ar fi fost propriul lor nepot. Când ceilalți săteni au văzut atitudinea lor, au început să se poarte și ei frumos cu Arta. Curând, Arta s-a împrietenit cu mai mulți oameni din sat și putea să le vorbească despre Isus cel adevărat.

Versetul biblic favorit al lui Arta spune: „Pot totul în Hristos care mă întărește” (Filipeni 4:13). Isus cel adevărat ne poate ajuta să facem orice!

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Găsiți Indonezia pe hartă. Căutați Insulele Raja Ampat la vest de Papua Noua Guinee.
- Arta era un student misionar de la Universitatea Mount Klabat, o universitate adventistă de ziua a șaptea din afara orașului Manado, de pe Insula Sulawesi. El a slujit ca student misionar în cadrul Mișcării celor 1000 de Misionari.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

Primul adventist de ziua a șaptea care a vizitat Indonezia este posibil să fi fost Abram La Rue, despre care este raportat că a mers în Java între anii 1888 și 1903. Lucrarea adventistă în Indonezia a început în anul 1900, când R.W. Munson, care a fost misionar în Singapore din partea altei denominațiuni și care cunoștea limba locală, a deschis o stație misionară în Padang, pe coasta vestică a Sumatrei. Unul dintre primii convertiți a fost Tay Hong Siang, un predicator creștin chinez care, fiind orfan în copilărie, a fost crescut în orfelinatul lui Munson din Singapore.

INDONEZIA | 26 februarie

Anita

AVENTURA DIN SABAT A ANITEI

Sabat fericit!" s-a auzit vocea tatei prin întineric.

Anita s-a mișcat în pat.

„Trezește-te, scumpo!” spuse tatăl, împingând cu capul ușa dormitorului Anitei.

Era 04:00 dimineața.

Ochii fetei s-au deschis. Era timpul să se trezească.

După micul dejun, Anita s-a îmbrăcat cu rochia ei preferată, apoi și-a luat șlapii. Ea i-a dat mamei pantofii de Sabat, pentru a-i pune într-o sacoșă. Acum era gata pentru călătoria spre biserică.

Anita s-a așezat pe bancheta din spate a microbuzului alb al familiei. Tatăl s-a așezat la volan, iar pastorul Kamu a luat loc lângă el. Mama stătea cu Anita în spate, unde mai erau și cinci studenți de la universitate.

La ora 05:00 dimineața, autovehiculul a părăsit campusul Universității Mount Klabat, școala adventistă de ziua a șaptea din Indonezia, unde tatăl și mama predau în calitate de misionari americani. Cerul era întunecat, iar pe stradă erau câteva mașini. Tatăl trebuia să fie atent la condus. El ocolea câinii întâlniți în drum, iar uneori trebuia să oprească pentru vacile care traversau strada.

Anita dormea în poala mamei.

O oră și jumătate mai târziu, când microbuzul alb s-a oprit, Anita s-a trezit. Îi plăcea partea aceasta de călătorie spre biserică. Ea și ceilalți se îmbarcau de aici într-o barcă cu motor și navigau pe ocean. Anita a cuprins cu privirea apele de un albastru închis. Lumina dimineții era gata să inunde orizontul odată cu răsăritul. Un aer cald și umed îi mângâia obrajii, în timp ce barca aluneca pe valurile ușoare.

După o oră, barca a acostat pe o insulă, iar grupul s-a transferat pe o altă barcă pentru o altă jumătate de oră. În cele din urmă, au ajuns pe o insulă presărată cu cocotieri și vegetație luxuriantă. Anita era mulțumită că purta șlapi și nu pantofii ei frumoși de biserică. Era nevoită să mărșăluiască pe o potecă noroioasă. Mălul dintre degetele picioarelor era plăcut.

După 45 de minute, Anita a văzut sătucul în care se afla biserica adventistă. Școala de Sabat a început imediat. Biserica era deja plină de oameni. Aceștia se salutau între ei cu bucurie și o salutau și pe Anita. Bunicii și bunicile zâmbeau tuturor. Tații și mamele erau plini de bucurie. Toți erau încântați să întâmpine oaspeții. Ei știau cât efort era necesar pentru a ajunge la biserica din satul lor.

Copilașii îi făceau semn cu mâna Anitei și se adunau buluc în jurul ei. O fetiță a alergat spre Anita și i-a ciupit pielea albă a brațului. Un băiețel a întins îndrăzneț o mână ca să-i atingă părul roșcat. Copiii din satul acela aveau pielea cafenie și părul negru. Era prima dată când vedeau pe cineva cu pielea albă și părul roșu.

Anita le răspundea tuturor cu un zâmbet. Ei nu-i plăcea prea mult să fie atinsă de copii, însă nu s-a opus. Înțelegea că erau curioși.

În interiorul bisericii, mama a scos din sacoșă pantofii Anitei, iar ea s-a încălțat cu ei. Acum era gata pentru închinare.

Târziu după-amiază, Anita și-a pus din nou șlapii pentru a înfrunta lunga călătorie spre casă. Era obosită, dar fericită. În fiecare Sabat, tata și mama mergeau la o altă biserică pentru a vorbi despre Isus. Fiecare călătorie făcută în Sabat era ocazia perfectă pentru o nouă aventură. Dar cea mai importantă dintre toate era închinarea la Dumnezeu. Anitei îi plăcea să fie un copil misionar!

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Găsiți pe hartă Insula Sulawesi, Indonezia.
- Această istorie a avut loc cu aproape 40 de ani în urmă, însă copiii misionarilor încă mai au parte de astfel de călătorii aventuroase în drum spre biserică. Aproape în fiecare Sabat, în timpul celor cinci ani petrecuți în Indonezia, părinții Anitei, Robert și Marja McChesney, călătoreau de la Universitatea Mount Klabat, unde predau ca profesori, către diferite biserici, vorbind uneori în mai multe biserici într-o singură zi.
- Întrebați copiii ce părere au despre deplasarea către biserică, din dimineața de Sabat. Le-ar plăcea să se trezească la 04:00 dimineața pentru a călători? Ce avantaje și dezavantaje văd ei, comparând călătoria lor cu călătoria Anitei?
- Încurajați-i pe copii să fie misionari. Nu este nevoie ca ei să locuiască în străinătate sau să aibă părinți misionari pentru a fi copii misionari. Trebuie doar să povestească altora despre Isus.
- Întrebați-i pe copii cum „povestea” Anita despre Isus. Răspunsuri posibile: Ea arăta dragoste copiilor care o ciupeau și îi atingeau părul. Ea spunea altora despre Isus prin simplul fapt de a merge la biserică în fiecare Sabat: „Și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă” (Luca 4:16). Anita putea sta acasă, însă a urmat exemplul lui Isus.
- Descărcați fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

SINGAPORE | 5 martie

Tony

STRĂINA CEA AMABILĂ

Când Tony avea 7 ani, el și mama lui s-au mutat din țara lor în Singapore. Tatăl, care a rămas acasă, nu știa limba engleză. Nici mama nu cunoștea această limbă. Dar ambii doreau ca Tony să locuiască în Singapore, pentru ca el să poată învăța engleza.

Tony a început clasa I în Singapore. Îi era greu să vorbească engleza, dar a făcut tot posibilul și a început să-și facă noi prieteni. În timp ce el se afla la școală, învățând engleza și jucându-se cu prietenii, mama era acasă singură. Mama nu avea lecții și nici prieteni cu care să petreacă timpul. Ei îi era dor de tata.

Într-o zi, Tony și mama stăteau în stația de autobuz. Mama a început să plângă pentru că îi era dor de tata. Lui Tony nu-i plăcea s-o vadă pe mama plângând. Se simțea și el trist.

Tony și mama nu se aflau singuri în stația de autobuz. Mai era o femeie care aștepta autobuzul și i-a văzut pe bietul copil și pe mama lui care plângea.

– Ce s-a întâmplat? a întrebat străina în limba engleză.

Mama nu a înțeles. Tony nu vorbea engleza foarte bine, deci nici el nu a înțeles. Femeia le-a văzut fețele confuze și a schimbat limba.

– Ce s-a întâmplat? a întrebat ea din nou, în altă limbă.

Chipul mamei s-a luminat. Femeia aceea vorbea limba ei. Mama era atât de fericită.

– Mă simt tristă pentru că mi-e dor de soțul meu, a spus mama.

Femeia a dat din cap cu înțelegere. Îi venise o idee.

– Mă gândesc la ceva care să vă aline suferința, a spus ea. Aparțin Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și avem un program special pentru copii.

Femeia a arătat o clădire pe partea cealaltă a străzii, în fața stației de autobuz. Era o biserică adventistă de ziua a șaptea.

Tony și mama lui nu auziseră niciodată de adventiștii de ziua a șaptea. Ei nu erau creștini și nu mai fuseseră la biserică înainte.

Tony a zâmbit bucuros. Dorea să meargă la un program pentru copii și să-și facă noi prieteni. Mama dorea să-l vadă pe Tony zâmbind și i-ar fi plăcut s-o reîntâlnească pe femeia amabilă care vorbea limba ei. Tony și mama au mers la programul pentru copii în acea după-amiază de Sabat.

Lui Tony și mamei le-a plăcut programul. Cineva i-a invitat să revină în săptămâna următoare la Școala de Sabat și la predică.

Tony și mama s-au dus și în Sabatul următor, apoi în fiecare Sabat care a urmat. Ei au participat și la programele din Sabat după-amiază. Astfel a trecut săptămână după săptămână, iar ei au aflat despre Isus și despre iubirea Sa și au început și ei să-L iubească.

După ce Tony a terminat clasa I, mama l-a mutat la școala adventistă de lângă biserică pentru a continua clasa a II-a. Ea dorea ca el să învețe atât engleza, cât și din Biblie. Și Tony își dorea să învețe la școala adventistă. În felul acesta, el putea să se joace cu prietenii de la Școala de Sabat în fiecare zi a săptămânii.

Curând, Tony era capabil să vorbească engleza ca și când ar fi știut-o de mic. Tatăl era foarte fericit. Știa că dacă fiul va cunoaște limba engleza i se vor deschide noi oportunități. Și mama era fericită pentru că Tony putea vorbi engleza, dar era fericită în mod deosebit pentru că el își făcuse mulți prieteni buni la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

Tony era cel mai fericit. El nu conștientiza prea bine dacă este sau nu important să cunoască limba engleză, însă era bucuros fiindcă mama lui nu mai era tristă.

Mai mult decât atât, el era fericit pentru că avea un nou și cel mai bun prieten, Isus. Îl iubea pe Isus cu toată inima și dorea să trăiască împreună cu El pentru totdeauna.

Vă mulțumim pentru darurile care vor ajuta la răspândirea Evangheliei în Singapore și în alte țări din Diviziunea Asia de Sud – Pacific!

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Găsiți Singapore pe hartă.
- În partea dreaptă a fotografiei se poate vedea școala adventistă, iar în partea stângă se află biserica din Singapore.
- Tony și familia lui provin dintr-o țară al cărei nume nu este precizat. Misiunea Adventistă a decis să nu divulge numele țării pentru a nu-i expune la dificultăți pe creștinii implicați în povestire.
- Întrebați-i pe copii dacă străina amabilă este o misionară. Un misionar este o persoană care aduce pe alții la Isus. Poate că străina nu le-a vorbit direct despre Isus, dar ea i-a adus la biserică, unde au aflat mai multe despre El.
- Citiți și povestirea cu Tony din săptămâna următoare.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.

ȚARĂ AL CĂREI NUME
NU ESTE PRECIZAT | 12 martie

Tony

BĂIATUL MISIONAR

Săptămâna trecută am aflat despre Tony, care s-a mutat împreună cu mama lui în Singapore pentru a învăța limba engleză. În timp ce locuiau în Singapore, el și mama lui au aflat despre Isus, după ce s-au împrietenit cu o femeie amabilă care era adventistă de ziua a șaptea.

Când Tony a terminat și clasa a II-a la Școala Adventistă de Ziua a Șaptea din Singapore, el vorbea engleza ca și cum ar fi fost limba lui maternă. Tatăl le-a cerut lui Tony și mamei lui să vină cu avionul acasă.

Tony și-a luat rămas bun de la prietenii de la școala adventistă. Mama și-a luat rămas bun de la prietenii de la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea aflată în apropierea școlii. Tony și mama au părăsit Singapore pentru a se întoarce acasă.

Tony avea 10 ani acum. El și mama lui erau fericiți să se întoarcă acasă. Ei s-au bucurat să-l revadă pe tata, dar le lipsea biserica adventistă. Mama a căutat o biserică adventistă în orașul lor. După șase luni de căutări, ea a sunat-o pe femeia amabilă pe care o întâlnise în stația de autobuz din Singapore.

„Poți să ne ajuți să găsim o biserică adventistă?” a întrebat ea. „Lui Tony și mie ne lipsește Școala de Sabat și serviciile divine de la biserică.”

Femeia nu știa unde se află biserica adventistă, așa că a întrebat pastorul. El a găsit un număr de telefon al unui lider adventist din orașul lui Tony și, nu după mult timp, acest număr de telefon a ajuns și la mama lui Tony.

După puțin timp, Tony și mama lui s-au întâlnit cu liderul adventist și au ascultat o istorie nemaipomenită.

Cu trei ani în urmă, pe vremea când Tony s-a mutat în Singapore ca să învețe limba engleză, un misionar din străinătate a venit în orașul lui. Acest misionar a venit cu scopul de a împărtăși altora dragostea lui Isus, însă nu cunoștea limba locală. Deci, în timp ce Tony învăța engleza în Singapore, misionarul încerca să învețe limba lui Tony. Îi era foarte greu și s-a rugat lui Dumnezeu: „Te rog, Doamne, trimitemi pe cineva care știe limba engleza!”

Tony și mama lui l-au întâlnit pe misionar și le-a plăcut mult de el. Atunci când mama a văzut că misionarul nu vorbea prea bine limba

ei, i-a spus: „Tony vorbește bine engleza. El te poate ajuta.”

Misionarului i-a plăcut această idee. De trei ani dorea să predice în Sabat, dar nu a putut pentru că nimeni nu-l înțelegea.

În Sabatul următor, el și Tony stăteau în față pentru a predica. Membrii bisericii erau surprinși. Dar când l-au auzit pe Tony traducând predica misionarului în limba lor, li s-au luminat ochii de bucurie. Ei auzeau Cuvântul lui Dumnezeu prin gura unui copil.

Tony și mama erau fericiți că pot merge din nou la biserică în Sabat. Misionarului îi părea rău pentru Tony. Era singurul copil din biserică. Așa că misionarul a creat Școala de Sabat doar pentru el. Lui Tony îi plăcea atât de mult, încât și-a invitat prietenii să vină și a dat o mână de ajutor traducând lecția prezentată de misionar, astfel ca și prietenii lui să poată înțelege. Curând, 15 copii participau la Școala de Sabat în fiecare săptămână.

Dumnezeu schimbă viața oamenilor din marile orașe prin intermediul unui băiețel care Îl iubește. Prin tine ce face Dumnezeu?

Vă mulțumim pentru darurile de astăzi care vor ajuta la răspândirea Evangheliei în Singapore și în alte țări din Diviziunea Asia de Sud – Pacific.

de Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Tony și familia lui au venit dintr-o țară al cărei nume nu este „precizat”. Misiunea Adventistă a decis să nu divulge numele țării pentru a nu-i expune la dificultăți pe creștinii implicați în povestire.
- În partea dreaptă a fotografiei se poate vedea școala adventistă, iar în partea stângă se află biserica din Singapore.
- Întrebați-i pe copii dacă Tony este un misionar. Un misionar este o persoană care îi aduce pe alții la Isus.
- Misionarul a raportat Misiunii Adventiste următoarele: „Tony este foarte special. Fără el, cred că situația ar fi fost diferită. Acest băiat a schimbat slujirea noastră din acest loc. M-am rugat mult Domnului: «Trimite-mi pe cineva care să vorbească engleza. Mă simt atât de singur aici.» Apoi, Dumnezeu a trimis un băiețel ca să mă ajute să înțeleg că trebuie să lucrez cu copiii. Am realizat acest lucru atunci când a apărut el. Acum lucrez cu copiii la Școala de Sabat și prin alte activități. Sunt foarte fericit că pot lucra cu noua generație.”
- Descărcați fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

TIMORUL DE EST | 19 martie

Bino

ȘCOALA CARE SCHIMBĂ VIEȚI

Când Bino a împlinit 3 ani, mama lui a decis ca băiețelul să meargă la o școală internațională în Timor-Leste (Timorul de Est).

O școală internațională nu este ca o școală publică obișnuită. Nu costă nimic dacă mergi la o școală publică în Timorul de Est, iar profesorii vorbesc portugheza. Dar pentru a merge la o școală internațională, se plătește o taxă, iar profesorii vorbesc engleza.

Mama dorea ca Bino să învețe engleza și i-a cerut tatălui lui Bino să găsească o școală internațională în Dili, capitala Timorului de Est, unde locuiau ei. Tatăl a căutat peste tot în oraș o școală internațională. A găsit câteva școli de acest fel, dar toate erau mult prea scumpe.

În cele din urmă, tatăl a dat peste o biserică adventistă de ziua a șaptea. Pe gard a văzut un panou publicitar cu Școala Adventistă Internațională din Timor. Un număr de telefon era trecut acolo, iar tatăl a sunat pentru informații. Spre bucuria lui, a aflat că își poate permite să îl trimită pe Bino la acea școală.

Tatăl și mama nu erau adventiști, însă auziseră despre adventiști. Unchiul mamei era adventist. Înainte de a deveni adventist, el fuma

țigări și bea alcool. Avea un limbaj aspru și consuma hrană nesănătoasă. Din cauza hranei nesănătoase, picioarele lui erau acoperite cu răni. Dar după ce s-a botezat, el a încetat să mai fumeze și să mai bea și, treptat, s-a însănătoșit. El citea Biblia și i-a încurajat pe mama și pe tata să citească și ei. Părinților le plăcea de „noul” unchi. El era o persoană plăcută și jovială, în preajma căreia te simțeai bine.

Bino a început să studieze la școala adventistă. El făcea progrese rapide cu învățarea limbii engleze. Și mama începuse să învețe engleza. În fiecare zi, când venea de la școală, ea îi cerea să o învețe cuvintele noi învățate la școală în ziua aceea.

- Bună, spunea Bino.
- Bună, repeta mama.
- La revedere, spunea Bino.
- La revedere, repeta mama.

Pe măsură ce săptămânile treceau, lecțiile de engleză deveneau tot mai complicate.

- Te iubesc, spunea Bino.
- Te IUBESC, exclama mama.

Dar Bino n-o învăța pe mama engleza doar după programa școlară. În fiecare zi, Bino auzea povestiri biblice de la profesorii lui și i le

împărtășea mamei. De-a lungul timpului, el i-a povestit mamei despre David și Goliat, despre Iona și peștele uriaș, despre Isus și despre băiețelul al cărui prânz a hrănit 5 000 de oameni.

Mamei îi plăcea să audă povestirile biblice din gura micuțului. Ea și tatăl lui au început să citească Biblia. Uneori, ei aveau întrebări despre ceea ce citeau și doreau să primească răspunsuri de la pastorul bisericii adventiste de lângă școala lui Bino și de la un misionar american care trăia pe insulă. Pastorul și misionarul au vizitat în mod regulat familia lui Bino. A venit ziua când mama și tata au fost botezați și s-au alăturat bisericii adventiste.

Astăzi, nu doar Bino frecventează școala adventistă. Și părinții lui merg la școală, doar că ei lucrează în administrație.

Mama și tata sunt fericiți că Bino merge la școala adventistă. Și Bino este fericit să meargă la o școală adventistă. Prin intermediul școlii, întreaga familie vorbește acum limba engleză și Îl iubește pe Isus cu toată inima.

Cu șase ani în urmă, o parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea a ajutat la deschiderea școlii adventiste în Dili. În acest trimes-

Idei de prezentare

- Găsiți Timorul de Est pe hartă.
- Fotografia îi reprezintă pe Bino împreună cu mama și sora lui.
- Pronunțați corect Timor-Leste: *Timor Lestei*.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați articole despre misiune și activități din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/ssd-2022.

tru, colecta din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la construirea unui cămin pentru copiii care vin din satele îndepărtate, ca ei să poată locui și studia la școală. Vă mulțumim pentru contribuția generoasă!

de Nerida Koolik

SABATUL AL TREISPRE-
ZECELEA | 26 martie

Basti

MIRACOLUL BĂIATULUI ORFAN

Povestirea lui Basti s-a întâmplat sus, în munții Timorului de Est.

Basti, un băiețel timid, care era mai mic de statură decât cei de vârsta lui, trăia fericit alături de tatăl și de mama lui în munții maiestuoși acoperiți de jungla deasă și verde. Din satul său natal putea vedea vârful Muntelui Tatamailau, care, la înălțimea lui de 3 048 de metri, era cel mai înalt munte din țară.

Însă Basti, băiatul de 11 ani, nu se mai gândea la Muntele Tatamailau. Nu se mai gândea nici la munții acoperiți cu jungla deasă și verde. Nu se mai gândea nici la satul său natal. El se gândea acum cu tristețe la părinții lui. Aceștia muriseră pe neașteptate, iar el trebuia să plece din munți pentru a locui cu mătușa și unchiul său în marele oraș Dili.

În timp ce Basti se pregătea să coboare din munți, a avut un vis. În visul acela, el a văzut un înger alb strălucitor care avea o atitudine prietenoasă. Îngerul a venit la el, i-a liniștit inima îndurerată și i-a luminat viitorul întunecat cu cuvinte pline de pace și liniște.

„Nu te teme”, i-a spus îngerul. „Dumnezeu va avea grijă de tine!”

Când s-a trezit a doua zi dimineața, Basti era încrezător că Dumnezeu va avea grijă de el. Nu știa cum, însă era sigur că Dumnezeu îl iubea și îl va ajuta.

La puțin timp după aceea, Basti locuia împreună cu unchiul și mătușa sa. Îi lipsea satul natal. Îi era dor de munți. Dar cel mai dor îi era de tata și de mama. Știa însă că Dumnezeu va avea grijă de el.

Timpul trecea și el se bucura jucându-se cu verișorii lui pe stradă, în fața noii lui locuințe. S-a împrietenit cu o fetiță care era vecină cu el și care, uneori, venea și se juca cu ei. Ea era fiica unei familii de la Misiunea Americană și locuia pe aceeași stradă. Basti a aflat că fetița și verișorii lui erau în aceeași clasă, fiind elevi la aceeași școală.

Când părinții misionari au auzit despre Basti, ei și-au dorit ca și el să învețe la singura școală adventistă din țară. Ei s-au rugat și au început să se întâmple niște lucruri minunate. În primul rând, s-au găsit bani pentru taxa de școlarizare a lui Basti. Apoi, mătușa și unchiul lui au decis să-și predea inima lui Isus și să fie botezați. Basti era fericit să meargă împreună cu ei la biserică în fiecare Sabat.

După aceea, o familie de misionari a decis să-l adopte pe Basti. Mătușa și unchiul îl iubeau pe Basti, însă nu aveau prea mulți bani ca să aibă grijă și de el, și de copiii lor. Familia de misionari avea deja un fiu mic, Jira, și erau fericiți să aibă grijă și de Basti.

Astăzi, Basti este un băiat fericit, activ și cu multe talente. El nu a uitat niciodată visul cu îngerul. Dumnezeu a promis că va avea grijă de el și s-a ținut de cuvânt!

Fără ajutorul dat de școală și de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Timor-Leste, is-

toria lui Basti ar fi fost alta. Cu șase ani în urmă, o parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea a ajutat la deschiderea unei școli adventiste în Dili. Astăzi, colecta Sabatului al Treisprezecelea va ajuta la construirea unui cămin pentru copiii care vin din satele din munți, de unde provine și Basti, dar și din alte părți, pentru a putea locui și învăța la școală. Vă mulțumim pentru dăruirea generoasă!

de Raymond House

NATURA UIMITOARE

Timorul este un ținut muntos și uscat. În zonele cu dealuri crește arborele de lemn de santal, iar în zonele mai joase se pot găsi cocotierul și eucaliptul. Printre animalele sălbatice care se pot întâlni în zonă se numără: zibetele, crocodilii, căprioarele, maimuțele și șerpii.

Programul din Sabatul al Treisprezecelea

Pregătirea Sabatului al Treisprezecelea

- Trimiteți un mesaj prin care să le reamintiți părinților de programul special din această zi și încurajați copiii să-și aducă darul la colecta din Sabatul al Treisprezecelea. Amintiți-le tuturor că darul lor este menit să contribuie la răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu în jurul lumii și că o pătrime din acest dar va merge direct la proiectele din țările Diviziunii Asia de Sud – Pacific.
- Nu este nevoie ca povestitorul să memoreze povestirea, ci este de ajuns să se familiarizeze suficient cu materialul, astfel încât să nu fie nevoit să citească. Ca metodă alternativă, copiii pot participa la povestire, jucând rolul lui Basti, al îngerului, al unchiului și al mătușii, al fetiței familiei de misionari, al tatălui ei, al noii familii a lui Basti, adică al tatălui, al mamei sau al frățiorului Jira.
- Înainte și după povestire, folosiți o hartă pentru a indica cele patru țări din Diviziunea Asia de Sud – Pacific: Timorul de Est, Laos, Vietnam și Pakistan, care vor beneficia de colecta Sabatului al Treisprezecelea. Descrieți proiectele Sabatului al Treisprezecelea!

Proiecte viitoare pentru Sabatul al Treisprezecelea

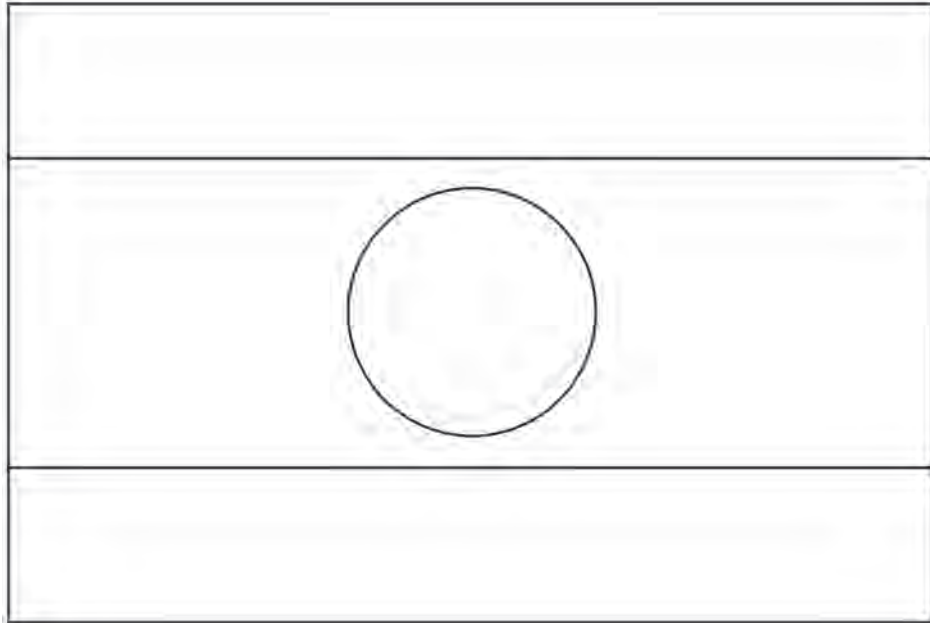
Proiectele din Sabatul al Treisprezecelea, din trimestrul viitor, vor ajuta Diviziunea Africa de Sud – Oceanul Indian la realizarea următoarelor obiective:

- Biserică și școală elementară, Belize, Angola.
- Cămin de băieți, Universitatea Adventistă din Angola, Huambo, Angola.
- Centru consiliere violență domestică, Lombe, Angola.
- Școală elementară în Sequele, provincia Luanda, Angola.
- Centru de evanghelizare și leadership în campusul Mzuzu al Universității Adventiste Malawi, Malawi.
- Centru pentru o viață mai bună și stație radio FM, Mayotte.

Să colorăm steagul!

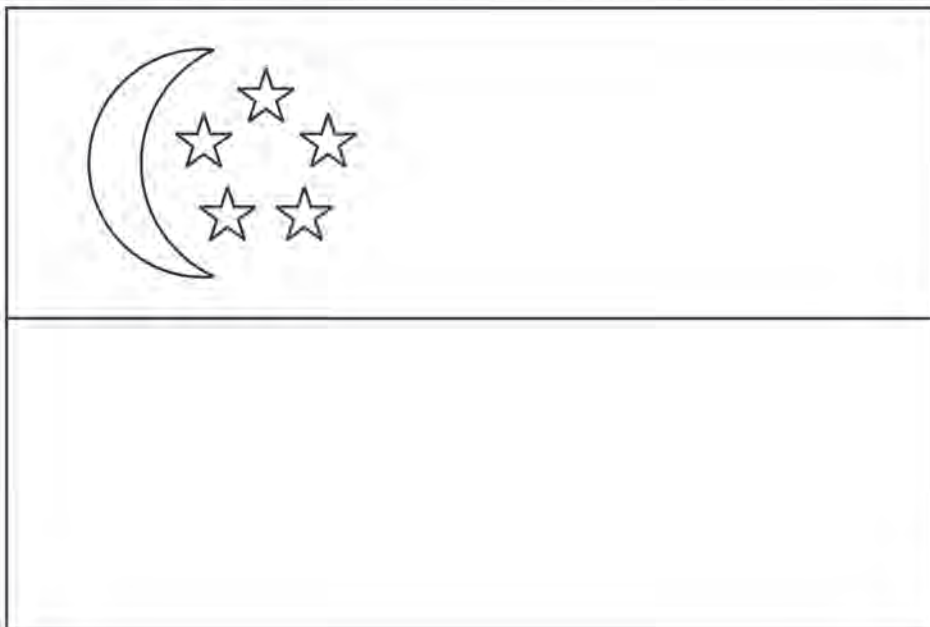
LAOS: Colorați chenarele din partea de sus și de jos cu roșu. Colorați chenarul mai mare de la mijloc cu albastru închis. Lăsați cu alb cercul din mijloc.

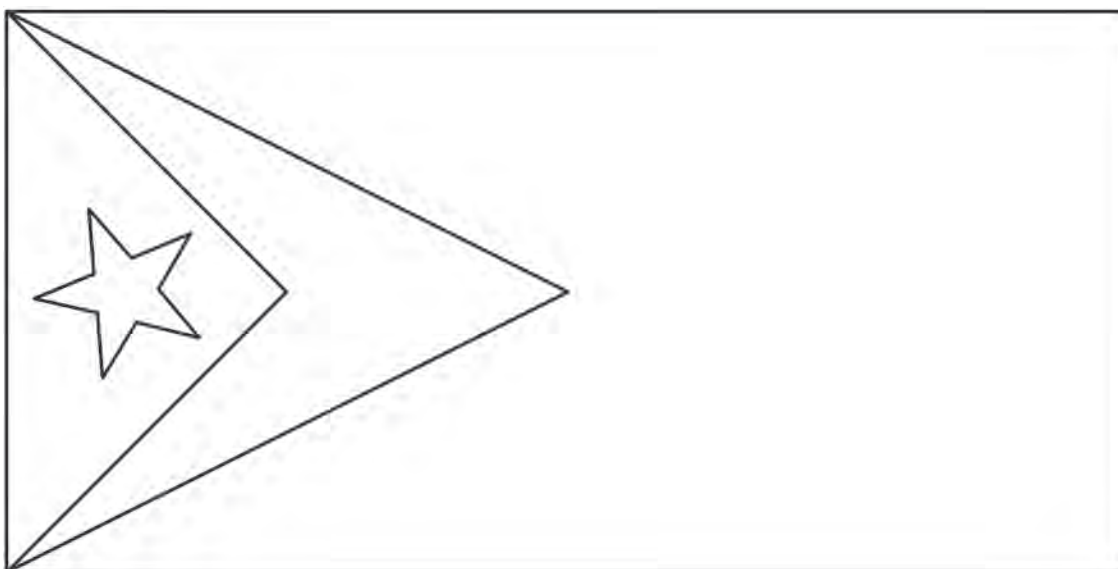
THAILANDA: Colorați chenarele din partea de sus și de jos cu roșu. Colorați chenarul din mijloc cu albastru închis. Lăsați chenarele dintre ele de culoare albă.

SINGAPORE: Colorați jumătatea de sus a steagului cu roșu și lăsați albă jumătatea de jos. Lăsați albe luna și stelele din chenarul de sus.

TIMORUL DE EST: Colorați triunghiul mai mic din stânga cu negru, lăsând steaua albă. Colorați simbolul de lângă el cu galben. Colorați zona mai mare din dreapta cu roșu.

Haideți să gătim!

NASI TUMPENG (OREZ GALBEN)

(INDONEZIA)

Tumpeng este servit adesea în Indonezia la sărbători precum nunți, zile de naștere, botezuri ale copiilor și aniversări.

Este făcut din orez fiert, lapte de cocos și turmeric. Orezul se modelează în formă de con și se pune pe un platou, fiind înconjurat de garnituri de carne, legume, tăiței sau ouă, și este decorat cu legume.

INGREDIENTE:

- 1 cană (400 g) orez alb
- 2 căni (475 g) lapte de cocos
- 1 $\frac{3}{4}$ (425 ml) căni cu apă
- $\frac{1}{2}$ (2,5 ml) linguriță de sare
- 1 lingură turmeric
- 2,5 cm de ghimbir proaspăt, curățat și răzuit (opțional)

INSTRUCȚIUNI:

Puneți orezul, apa, laptele de cocos și restul ingredientelor într-o cratiță și așezați-o pe aragaz, la foc mediu sau mare. Amestecați din când în când, până când începe să fiarbă. Acoperiți cu un capac și reduceți focul la minim.

Lăsați să fiarbă la foc mic, cu capacul pus, 15-20 minute, controlând spre sfârșit, ca să nu rămână fără apă. Atunci când aproape tot lichidul a secat, luați cratița de pe foc și lăsați vasul acoperit timp de 5-10 minute pentru a permite absorbirea lichidului.

Faceți un con din hârtie sau din hârtie de copt. Cât timp orezul este cald, dar îndeajuns de rece ca să poată fi modelat, puneți-l cu lingura în formă, apoi lăsați-l să se răcească. Când este gata de servit, întoarceți conul cu capul în jos pe platou și îndepărtați cu atenție forma de hârtie. Puneți de jur împrejur garnitura pe care o preferați.

GARNITURI POSIBILE

- Ouă fierte, tăiate în jumătate
- Chifteluțe vegetariene
- Cuburi prăjite de tofu
- Diferite legume, proaspete sau gătite
- Tăiței prăjiți

Să ne jucăm!

ELICOPTER DIN HÂRTIE (THAILANDA)

O jucărie distractivă, îndrăgită de copiii din multe părți ale lumii, inclusiv din Thailanda, este elicopterul din hârtie.

De ce aveți nevoie:

Aveți nevoie de o cutie goală de cereale, un pai, foarfece, o linie, bandă adezivă și un instrument pentru a face un orificiu.

Instrucțiuni:

Tăiați o fâșie de carton din cutie, lată de 5 cm și lungă de 23 cm.

Împăturiți-o pe jumătate, pe latura mai mică, pentru a face o cută la mijloc.

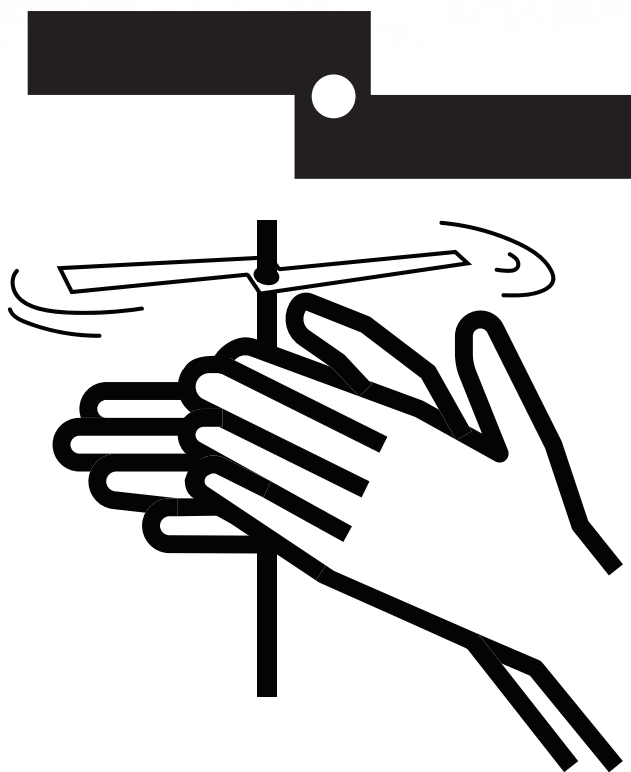
Tăiați din latura mai mare o fâșie de 1 cm, începând decupajul de pe latura mică. Opriți tăierea la distanța de 1 cm de la mijlocul cutei, apoi întoarceți și procedați la fel pentru partea cealaltă. Cu 2,5 cm de la fiecare capăt, îndoiți puțin aripa în sus.

Faceți un orificiu în porțiunea pe care nu ați tăiat-o.

Introduceți paiul în ea, cam 1 cm, și lipiți cu bandă adezivă partea de sus și de jos a elicei.

Pentru a-l face să zboare, țineți paiul între palme și trageți în spate o mână, astfel ca vârful degetelor să fie pe pai, apoi împingeți înainte, învârtind paiul de-a lungul celeilalte palme, până când elicopterul zboară.

Puteți regla modul de zbor făcând brațele elicei mai lungi sau mai scurte sau prin răsucirea ușoară a lor spre partea opusă.

Resurse pentru instructor

Descărcați clipurile video care prezintă rapoarte video din întreaga Diviziune Asia de Sud – Pacific și din alte părți ale lumii. Descărcați sau vizionați informații care vă pot ajuta să pregătiți segmentul despre misiune al Școlii de Sabat. Pentru mai multe informații privind cultura și istoria țărilor prezentate în acest trimestru, vizitați:

Laos: pagina guvernului: bit.ly/GovtLaos
Sfaturi de călătorie: bit.ly/LaosTripAdv
Planeta singuratică: bit.ly/36iPEUP

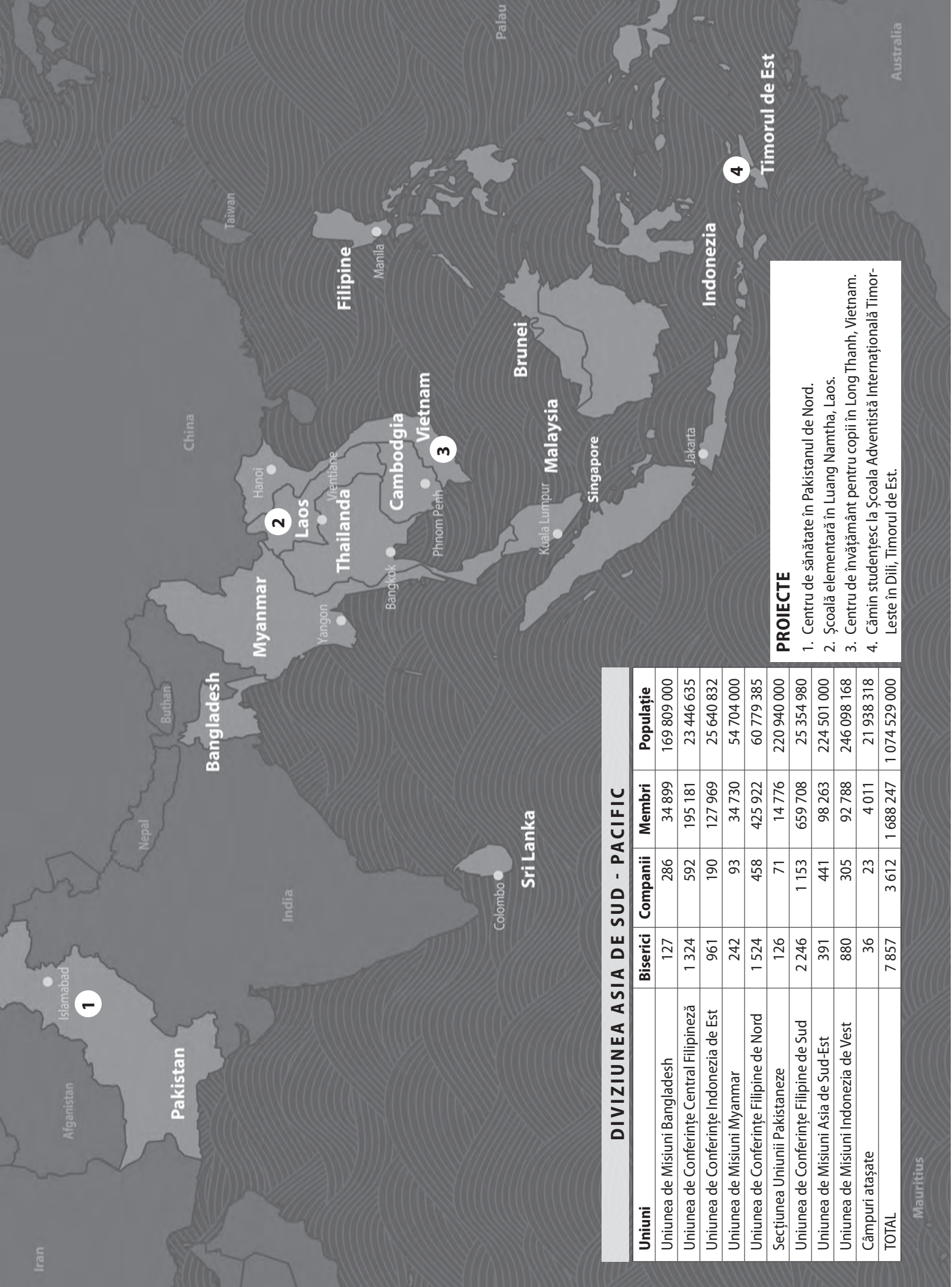
Thailanda: pagina guvernului: bit.ly/GovtThai
Uimitoarea Thailanda: bit.ly/ThaiTourism
Călătorul independent: bit.ly/ThaiIndie

Timor-Leste: pagina guvernului: bit.ly/GovtTimor
Wikitravel: bit.ly/TLWikiTravel
Planeta singuratică: bit.ly/TLLonelyPlanet

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea
Diviziunea Asia de Sud – Pacific: bit.ly/SDA-SSD
Uniunea Misiunii Asia de Sud-Est: bit.ly/SDA-SAUM
Regiunea Laos: bit.ly/SDA-LaosMiss
Misiunea Thailandeză: bit.ly/SDA-ThaiMiss
Institutul Adventist Internațional de Studii Avansate (AIIAS): bit.ly/SDA-AIIAS
Universitatea Internațională Asia – Pacific: bit.ly/SDA-APIU

Stabilirea unui plan de dăruire va menține atenția îndreptată către misiunea mondială și va crește dăruirea săptămânală pentru misiune. Stabiliți în clasă o sumă pentru dăruirea săptămânală. Multiplicați-o cu 14, contând pe o parte dublă la colecta din Sabatul al Treisprezecelea. Amintiți-le membrilor Școlii de Sabat că dăruirea lor regulată pentru misiune va ajuta lucrarea misionară a bisericii mondiale și că o pătrime din colecta Sabatului al Treisprezecelea va merge direct în proiectele din Diviziunea Asia de Sud – Pacific. În Sabatul al doisprezecelea, întocmiți un raport al dăruirii din tot trimestrul. Încurajați-i pe membri să aducă un dar dublu sau triplu față de cel obișnuit din Sabatul al Treisprezecelea. Numărați darurile și țineți evidența sumelor.

DIVIZIUNEA ASIA DE SUD - PACIFIC

Uniuni	Biserici	Companii	Membri	Populație
Uniunea de Misiuni Bangladesh	127	286	34 899	169 809 000
Uniunea de Conferințe Central Filipineză	1 324	592	195 181	23 446 635
Uniunea de Conferințe Indonezia de Est	961	190	127 969	25 640 832
Uniunea de Misiuni Myanmar	242	93	34 730	54 704 000
Uniunea de Conferințe Filipine de Nord	1 524	458	425 922	60 779 385
Secțiunea Uniunii Pakistaneze	126	71	14 776	220 940 000
Uniunea de Conferințe Filipine de Sud	2 246	1 153	659 708	25 354 980
Uniunea de Misiuni Asia de Sud-Est	391	441	98 263	224 501 000
Uniunea de Misiuni Indonezia de Vest	880	305	92 788	246 098 168
Câmpuri atașate	36	23	4 011	21 938 318
TOTAL	7 857	3 612	1 688 247	1 074 529 000

PROIECTE

1. Centru de sănătate în Pakistanul de Nord.
2. Școală elementară în Luang Namtha, Laos.
3. Centru de învățământ pentru copii în Long Thanh, Vietnam.
4. Cămin studențesc la Școala Adventistă Internațională Timor-Leste în Dili, Timorul de Est.

58107